

kunne få i Danmark, og som kunne være en slags foregangsmodel for mange andre dele af verden, der har så hårdt brug for at få klaret deres diskussioner og deres drøftelser. Det er en god og en værdig og en ambitiøs målsætning, som jeg synes er fuldstændig rigtig.

Fru Elisabeth Arnold understregede også, at hvis selvstændigheden skal være reel, jamen så skal det også være en økonomisk selvstændighed, som man ville gøre sagen en meget dårlig tjeneste ved at tale uden om.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi siger tingene, som de er, ikke for at genere nogen, men tværtimod for at respektere de mennesker, der til sin tid skal træffe deres afgørelse om deres lands vej i fremtiden.

Fru Jette Gottlieb havde blandt andre betragtninger den betragtning, om regeringen gjorde sig overvejelser om personregnskaber, og jeg opfattede det sådan, at det ville fru Jette Gottlieb meget fraråde. Det er jeg ganske enig i. Regeringen opstiller ikke nogen personregnskaber, hverken om færinger eller om danskere, vores fælles statsborgerskab, det gør vi ikke.

Jeg kan sige til fru Jette Gottlieb, at jeg har i dag blot villet gøre opmærksom på, at færingeres deltagelse i det danske samfund i dag er værdifuld og meget anerkendt af os alle sammen. Men regeringen har selv sagt ligesom landsstyret skuldet forholde sig til også den del af de økonomiske spørgsmål, der har at gøre med spørgsmålet om statsborgerskab i fremtiden. Og her er det, jeg har sagt i dag i min tale, at et suverænt Færøerne, en suveræn stat, jamen det betyder, at færøske statsborgere som udgangspunkt vil få samme rettigheder som statsborgere fra andre nordiske lande, og her forudsætter jeg selvfølgelig, at Færøerne vil fortsætte i det nordiske samarbejde.

Jeg har også tilføjet i dag, at jeg naturligvis ser frem til, at vi kan finde en løsning, som indeholder den nødvendige tryghed for den enkelte færing, ligesom den gør det for andre nordiske statsborgere, men også klarhed om, at netop et eget statsborgerskab er og bliver en central del af en suveræn stat.

Til hr. Jann Sjursen: Jeg har taget opfordringerne til mig om de kommende forhandlinger; jeg synes, de var kloge og tænksomme, og jeg vil også gerne sige tak for tilslutningen til regeringens linje. Jeg er helt opmærksom på også hr. Jann Sjursens og Kristeligt Folkepartis optagethed af, at vi finder en løsning, og også af den

historiske bevidsthed, man skal have under de forhandlinger, vi nu har startet.

Til fru Kirsten Jacobsen vil jeg sige: Jeg ved nu ikke, hvor fru Kirsten Jacobsen har det fra, at der på Færøerne skulle være fuldstændig bred tilslutning til, at man ville have en suveræn stat. Det hørte jeg ikke i indlæggen fra hr. Óli Breckmann eller fra hr. Jóannes Eidesgaard. Jeg ville i hvert fald nødig i dag udtale mig så stærkt, som at jeg hørte, at dét blev sagt. Der er jo ikke enighed på Færøerne, og jeg synes, vi for Danmarks vedkommende skal være meget bevidste herom og være meget præcise herom. Vi skal hele tiden fastholde, at det er og bliver den færøske befolkning, der afgør fremtiden i forholdet mellem Danmark og Færøerne.

Når fru Kirsten Jacobsen ikke er enig i regeringens linje eller kalder det en uklog taktik, så må jeg sige igen: Jeg tror ikke, man skal begynde at være uklar, ej heller tale uldent. Jeg tror, at man må være klar fra starten. Og jeg tror, det også må være klart fra starten, at der er forskel i de politiske og i de økonomiske forhold, når man befinder sig inden for et rigsfællesskab med et nyt selvstyre eller uden for et rigsfællesskab i en suveræn statsordning. Det er det, jeg ganske usminket og uden polemik blot har villet præcisere i dag, og som fru Kirsten Jacobsen for alt i verden ikke skal tage ilde op, men som jeg blot har villet gøre meget klart.

Hr. Jóannes Eidesgaard synes jeg også var inde på spørgsmålet om forskellen mellem det at være inden for et rigsfællesskab og det at være uden for et rigsfællesskab. Jeg lagde meget mærke til hr. Jóannes Eidesgaards understregning af, at også inden for et rigsfællesskab må der gøres en bevægelse mod et selvstyre og en bestrebelse mod en kommende økonomisk uafhængighed og selvstændighed i takt med den praktiske formåen.

Jeg har ikke andre betragtninger at tilføje, end at det også vidner om stor ansvarlighed. Vi ved jo godt fra tidligere tider i Danmark, når der har været økonomiske kriser – vi ved det i hvert fald godt i regeringen og i regeringspartierne, og jeg er sikker på, at mange andre partier også ved det – hvem det er, der bliver ramt.

Vi har hernede i Danmark også lidt haft diskussionen om det fremtidige samarbejde i Europa, når vi diskuterer Danmarks økonomiske fremtid: Hvad tjener Danmark bedst i forhold til den fælles valuta? Jeg skal ikke tage fat på det i dag. Men én ting ved vi, og det er, at når et land har økonomiske problemer, så er det